

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ecclesiasticorum Vita, Moribus, Officiis Libri Tres

Schevichavius, Gisbertus

Mogvntiae, Anno M.DC.XXI.

Cap. LXIX. In Mvliebrem Clericorum ornatum inuectiua.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42349

quanta ignorantia veri est, animi quanta dementia, id velle, quod & nocuerit semper, & noceat: & putare quod inde ipsa non pereas, vnde alios interisse cognoscas? Non iusserantur auribus vulnera, nec brachia includat aut colla de armillis & monilibus catena pretiosa; sint à compedibus aureis pedes liberi, crines nullo colore fucati, oculi conspiciendo Deo digni. Hæc D. Cyprian. in magnam illorum Clericorum suggillationem, qui instar muliercularum crispantibus vel retortis crinibus annulis & armillis, sericis ac dissectis vestibus & calceis tanquam proci per compita, fora, loca publica volitant & fœminarum in se oculos convertunt.

CAP. LXIX.

IN MULIEBREM CLERICORVM

ornatum inuictiua.

SANCTUS Bernard. in Declamatione: Ecce nos reliquimus omnia. Videtur, ait & S. David Psalm. 72. cauterio graui inurere quosdam, ipsi viderint quos hac parabola tangat. In labore, inquit, hominum non sunt, & cum hominibus non flagellabuntur: ideo tenuit eos superbia. Habent enim singula quæq; genera hominum laboris aliquid, aliquid voluptatis. Sed aduertere est prudentiam aliquorum, & mirari quemadmodum nouo inter hac artificio discernentes, & ab inuicem sequentes ea, totum qd delectat, eligunt & amplectuntur: qd molestum est, fugiunt & declinant. Cum militibus nempe superbia fastus, amplam familiam, & nobiles apparatus, equorum phaleras, accipitres, aleas, & similia quæq; frequentant, aliqui forte & dependentes à collo rubricatas murium pelles, ornatos thalamos, balnea, & mollitiem omnem atq; gloriam vestium à mulierculis mutuuntur. Cautè omnino lorica pondus, & insonnes in castris noctes incert. qd discrimina praliorum, muliebrem quoq; verecundiam & disciplinam, aut si quid aliud sexus ille laboris

Quidam
Ecclesiastici
Angelus ho-
minibus non
minibusque
ridiculi.

Sapientes ve-
faciens ma-
lum.

Quid à fœ-
minis mu-
tuantur Ec-
clesiastici.

laboris habere cernitur, declinantes. Sudant agricola, pueri
& fodiunt vinitores, & qui inter hac torpent ocio, accedunt
fructuum tempore innouari sibi horrea iubent, & promptuari
eorum plena, vtinam non pra illis, vtinam vel cum illis: vnum
tritico, bibunt vna sanguinem meracissimum: parum est, im-
pinguantur & dilatantur adipe frumenti. Herbarum viribus
peregrinum mutantur vina saporem, & additur oleum can-
no. Sed considera & negociatores. Circumeunt mare & an-
dam, in labore corporis, & periculo vite perituras sibi diuitias
congregantes. Dura sunt hac: caueant prudentes nostri: deli-
ces interea capiant somnos, ne dicam in stratis lasciuiant sua.
Erit tamen inuenire in die festo graues vasis aureis & argenteis
ministorum dexteras, refertas variis opibus marmittas, perticae,
oneratas, & in scriniis tam multiplices loculos, vt si mensas ad-
hibueris, numularios putes. Quid fabros aut Camentarios la-
terosq; eiusmodi operarios necesse est numerare? Victum suum
multo labore querunt, illi madent deliciis, copius affluunt ocio.
An non merito tales Poeta subsannet;

Necum forte suas repetitum venerit olim,
Grex auium plumas, moueat cornicularisum,
Furtiuus nudata coloribus?

Magis autem magnus ille Propheta & plus quam Propheta ter-
ribiliter increpat dicens: Genimina viperarum, qui deno-
tati sunt vobis fugere a ventura ira? Vbi enim sunt penitentes
qui non ser-fructus? Cum ceperint resurgere homines vnusquisq; in or-
dinem ad Deum suum, vbi putas generatio ista locabitur? Si ad militem suum
praefinitum diuerterint, exustabunt eos, quod minime secum laborem aut
ordinem ad pericula tolerarint. Sic agricola, sic negociatores & singuli
confusi. & quippe ordines hominum a suis eos similiter arcebunt finibus re-
omnium re pote qui in hominum labore non fuerint. Quid igitur restat
rum pertur si vt quos omnis ordo repellit pariter & accusat: eum serua-
tionem, q tur locum vbi nullus ordo sed sempiternus horror inhabitat. Ita
apud in- norati incedere volunt, placere student hominibus, delectari &
ros est, re- superbire, & huic saeculo per omnia conformari. Audi quae
surgent. las domini, quid super hac tanta hominum temeritate loqua-

zur patiens redditor, pœnitentiam cupiens, quam vindictam. Ipsi, inquit, regnauerunt, & non ex me, extiterunt Principes, & ego non vocaui eos. Vniuersos siquidem in Ordinibus Ecclesiasticis ceterisq; ad sanctuarium pertinentibus honorem querentes proprium, aut diuitias, seu corporis voluptatem, postremo quæ sua sunt, non quæ Iesu Christi, manifestè prorsus & indubitanter, non ea quæ Deus est charitas, sed aliena à Deo, & quæ omnium radix malorum cupiditas introducit. Quid istud temeritatis, imo quid insania est? Vbi timor Dei, vbi mortis memoria, vbi gehenna metus, & terribilis expectatio illa iudicii. Ista D. Bernardus.

C A P. LXX.

QVIS PROBANDVS VESTITUS.

§ I D sapienter docet D. Basilius homilia 24. quæ est de legendis libris Gentilium, Comarum, inquit, aut ^{Quod satis} vestium extra necessitatem curam gerere, vel infeliciū est, (ut ^{est, nec vl-} ait Diogenes) vel iniustorum. Nam cincinnatum & comptum, esse atq; appellari æquè turpe censendum assero, atq; impudicum esse aut alienis nuptiis insidiari. Quid enim apud eum qui sapit differre potest tenuem sumptuosamq; vestem induere, an vilem ferre? modo satis hæc ad frigoris caloremq; arcendum fuerit. Et ad hunc modum etiam in reliquis quicquid necessitatis vsum excedit vitandum, neq; corpori plus ornatus dandum est, quam quantum anima profuit. Nam viro generoso & verè hæc digno appellatione non minus fuerit probum lasciuie onerari aut corporis curam superuacua gerere, quam alia aliqua nota seu affectu prauo per ignauiam affici. Omne namq; studium adhibere, ut corpus, quam optime se habeat, sese cognoscentis non est: Neq; sapiens illud præceptum intelligentis, nos admonens quemadmodum non id q; afficitur, est homo. Excellenti n. quadā opus est